

ด่วนที่สุด

ที่ อก ๐๖๐๙/ ๑๓๒๔

กระทรวงอุตสาหกรรม

ถนนพระรามที่ ๖ กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐

๑๔ มีนาคม ๒๕๕๖

เรื่อง การให้ความช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของชาวไร่อ้อยในฤดูการผลิตปี ๒๕๕๕/๒๕๕๖

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/๕๑๒๐ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖
๒. สรุปการกู้เงินจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร โดยกองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายในช่วงฤดูการผลิตปี ๒๕๕๑/๒๕๕๒ - ๒๕๕๔/๒๕๕๕
๓. รายงานการประชุมคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย ครั้งที่ ๓/๒๕๕๖ และครั้งที่ ๔/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๑ และ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๖
๔. สำเนาพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗ ในส่วนที่เกี่ยวข้อง
๕. แผนการชำระหนี้ของกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย

ด้วยกระทรวงอุตสาหกรรมขอเสนอ เรื่อง การช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของชาวไร่อ้อยในฤดูการผลิตปี ๒๕๕๕/๒๕๕๖ เพื่อคณะกรรมการพิจารณา โดยเรื่องที่เสนอดังกล่าวเข้าข่ายที่จะต้องนำเสนอคณะกรรมการพิจารณาตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะกรรมการ พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔(๑) เรื่องที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหรือให้ต้องเสนอคณะกรรมการ และมาตรา ๔(๙) เรื่องที่ขอทบทวนหรือขอยกเว้นการปฏิบัติตามคณะกรรมการ โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑. ข้อเท็จจริง

๑.๑ คณะกรรมการในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ได้พิจารณาเกี่ยวกับการกำหนดราคาอ้อยและผลตอบแทนการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทรายขึ้นต้น ฤดูการผลิตปี ๒๕๕๕/๒๕๕๖ แล้วมีมติ (สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑) ดังนี้

(๑) เห็นชอบการกำหนดราคาอ้อยขึ้นต้น ฤดูการผลิตปี ๒๕๕๕/๒๕๕๖ ในอัตรา ๙๕๐.๐๐ บาทต่อตันอ้อย ณ ระดับความหวานที่ ๑๐ ซี.ซี.เอส. หรือเท่ากับร้อยละ ๙๐.๙๖ ของประมาณการราคาอ้อยเฉลี่ยทั่วประเทศ ๑,๐๔๔.๔๕ บาทต่อตันอ้อย และกำหนดอัตราขึ้น/ลงของราคาอ้อยเท่ากับ ๕๗.๐๐ บาท ต่อ ๑ หน่วย ซี.ซี.เอส. ต่อตัน และผลตอบแทนการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทรายขึ้นต้น ฤดูการผลิตปี ๒๕๕๕/๒๕๕๖ เท่ากับ ๔๐๗.๑๔ บาทต่อตันอ้อย ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมเสนอ และให้กระทรวงอุตสาหกรรมรับความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ไปพิจารณาดำเนินการต่อไปด้วย โดยหน่วยงานดังกล่าวมีความเห็นสรุปได้ว่า การกำหนดราคาอ้อยขึ้นต้นให้สูงขึ้นใกล้เคียงกับต้นทุนการผลิตอ้อยที่คณะกรรมการอ้อยกำหนดไว้ที่ตันละ ๑,๑๙๖.๓๑ บาท ในขณะที่ราคาอ้อยขึ้นสุดท้ายมีแนวโน้มที่จะต่ำกว่าราคาอ้อยขึ้นต้น ซึ่งเป็นไปตามราคาน้ำตาลในตลาดโลกที่มีแนวโน้มจะตกต่ำลงอีก จะส่งผลให้กองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายต้องจ่ายเงินชดเชยส่วนต่างให้แก่โรงงาน และเห็นควรให้กระทรวงอุตสาหกรรม โดยสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย พิจารณาทบทวนโครงสร้างการคำนวณต้นทุนการผลิตอ้อย ซึ่งใช้มาตั้งแต่ปี ๒๕๒๗ ให้เป็นไปตามหลักวิชาการ มีความเหมาะสม

/สะท้อน...

สะท้อนถึงต้นทุนที่แท้จริง และเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย รวมทั้งนำผลการศึกษาของสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI) มาเป็นฐานในการหารือร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย เพื่อปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายทั้งระบบให้อิงกลไกตลาดมากขึ้น โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายให้สามารถแข่งขันได้ในระยะยาว โดยเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการผลิต รวมทั้งปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗ ให้มีความทันสมัยและสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

(๒) ให้กระทรวงอุตสาหกรรมเร่งรัดการพิจารณาแนวทางให้ความช่วยเหลือชาวไร่อ้อยให้ได้รับค่าอ้อยที่คุ้มต้นทุนการผลิต เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของชาวไร่อ้อย ฤดูการผลิตปี ๒๕๕๕/๒๕๕๖ ของคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง แล้วจัดการประชุมคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายเพื่อพิจารณาเรื่องนี้โดยเร็วต่อไป

(๓) ในการกำหนดราคาอ้อยขั้นต้นในแต่ละฤดูการผลิต ให้กระทรวงอุตสาหกรรมพิจารณาดำเนินการตามขั้นตอนของข้อกฎหมายและระเบียบหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องให้แล้วเสร็จโดยเร็ว และประกาศให้ชาวไร่อ้อยและผู้เกี่ยวข้องได้ทราบล่วงหน้าก่อนถึงฤดูการเก็บเกี่ยวและส่งอ้อยเข้าหีบ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการรักษาประโยชน์ในการพิจารณาตัดสินใจขายอ้อยของชาวไร่อ้อย

(๔) ให้กระทรวงอุตสาหกรรมประสานการดำเนินการกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องให้แก่ชาวไร่อ้อย มิให้ใช้วิธีจุดไฟเผาอ้อยก่อนการเก็บเกี่ยวซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในพื้นที่เพาะปลูกและชุมชนใกล้เคียง

๑.๒ เพื่อให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ และเพื่อเร่งรัดการพิจารณาแนวทางการให้ความช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของชาวไร่อ้อยให้แล้วเสร็จโดยเร็ว คณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย (กอน.) ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาแนวทางการให้ความช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของชาวไร่อ้อย ฤดูการผลิตปี ๒๕๕๕/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ โดยมีรองปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม (นายอาทิตย์ วุฒิคะโร) ในฐานะประธานคณะกรรมการบริหารกองทุน เป็นประธานคณะทำงาน และมีผู้แทนชาวไร่อ้อย ๓ คน ผู้แทนโรงงานน้ำตาล ๓ คน และผู้แทนภาคราชการ ๓ คน ร่วมเป็นคณะทำงาน และมีผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย เป็นคณะทำงานและเลขานุการ

๑.๓ คณะทำงานพิจารณาแนวทางการให้ความช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของชาวไร่อ้อย ฤดูการผลิตปี ๒๕๕๕/๒๕๕๖ ได้พิจารณาศึกษาข้อมูลข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของชาวไร่อ้อยในอดีตที่ผ่านมา การกำหนดต้นทุนการผลิตอ้อยฤดูการผลิตปี ๒๕๕๕/๒๕๕๖ ที่คณะกรรมการอ้อยกำหนดตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายกำหนด สถานะและรายได้ของกองทุนฯ และปัจจัยเสี่ยงต่างๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย เช่น ราคาน้ำตาลในตลาดโลกที่มีแนวโน้มอยู่ในระดับต่ำ การแข็งค่าของเงินบาท คุณภาพและค่าความหวานของอ้อย และผลผลิตน้ำตาลที่คาดว่าจะต่ำกว่าที่ประมาณการไว้ อันเป็นผลจากปัญหาภัยแล้ง ซึ่งอาจส่งผลให้ราคาอ้อยขึ้นสุดท้าย และผลตอบแทนการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทรายขึ้นสุดท้ายต่ำกว่าขั้นต้น ทำให้กองทุนฯ ต้องชดเชยเงินส่วนต่างให้แก่โรงงาน โดยสรุปความเห็นของคณะทำงานฯ ได้ดังนี้

๑.๓.๑ แนวทางในการจัดหาแหล่งรายได้ของกองทุนฯ

คณะทำงานฯ พิจารณาแนวทางเลือกในการจัดหาแหล่งรายได้ของกองทุนฯ เพื่อนำมาช่วยเหลือชาวไร่อ้อย ในฤดูการผลิตปี ๒๕๕๕/๒๕๕๖ ดังนี้

(๑) ขอเงินอุดหนุนจากรัฐบาล (ตามข้อเสนอของชาวไร่อ้อย) มีข้อดี คือ ไม่เป็นภาระแก่กองทุนฯ ปัจจุบัน กองทุนฯ ได้รับจัดสรรงบประมาณ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๑ ที่ให้กระทรวงการคลังจัดหาเงินสมทบให้แก่กองทุนฯ เพื่อจ่ายชดเชยส่วนต่างราคาอ้อยขั้นต้นและขึ้นสุดท้าย ฤดูการผลิตปี ๒๕๔๙/๒๕๕๐ โดยให้ตั้งงบประมาณให้กระทรวงอุตสาหกรรมปีละ ๔๕๐ ล้านบาท เป็นระยะเวลา ๑๑ ปี และจำนวน

ที่เหลือในปีที่ ๑๒ เพื่อชำระต้นเงินกู้ โดยให้กองทุนฯ รับภาระในส่วนของการดอกเบี้ย ซึ่งการดำเนินการตามแนวทางนี้ จะต้องนำเสนอ ก่อน. พิจารณาเพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป แต่เนื่องจากเรื่องนี้ยังมิได้กำหนดไว้ในแผนงบประมาณปี ๒๕๕๖ จึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณาอีกว่า จะใช้งบประมาณจากแหล่งเงินใด อีกทั้งต้องใช้เวลาค่อนข้างมาก อาจจะไม่ทันกับความต้องการของชาวไร่อ้อย และมีความเป็นไปได้น้อยที่จะได้รับความช่วยเหลือเป็นเงินสนับสนุนจากรัฐบาล

(๒) ให้กองทุนฯ กู้เงินโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรี ตามนัยมาตรา ๒๗(๖) แห่งพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗ เพื่อนำมาช่วยเหลือเพิ่มค่าอ้อย และใช้เงินรายได้ที่จัดเก็บจากการจำหน่ายน้ำตาลทราย โคเวตา ก. กิโลกรัมละ ๕ บาท (น้ำตาลทรายโคเวตา ก. คือ น้ำตาลทรายที่จำหน่ายให้กับผู้บริโภคในประเทศ ซึ่งมีจำนวนประมาณ ๒.๔ ล้านตันต่อปี) สำหรับเป็นรายได้ของกองทุนฯ เพื่อนำไปชำระหนี้ และหากคณะรัฐมนตรีอนุมัติตามแนวทางนี้ กองทุนฯ ก็สามารถกู้เงินเพื่อนำมาเพิ่มค่าอ้อยให้ชาวไร่อ้อยได้ทันทีตามแนวทางที่เคยดำเนินการในอดีต

(๓) ใช้รายได้ของกองทุนฯ ที่มีอยู่และที่จะได้มาในอนาคต เพื่อนำมาช่วยเหลือชาวไร่อ้อย โดยในปัจจุบันกองทุนฯ มีรายได้รวมปีละประมาณ ๑๕,๐๗๙.๒๕๕ ล้านบาท ซึ่งได้จากเงินส่วนต่าง VAT รายได้ที่จัดเก็บจากการจำหน่ายน้ำตาลทราย โคเวตา ก. กิโลกรัมละ ๕ บาท และเงินค่ารักษาเสถียรภาพอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย เป็นต้น การดำเนินการตามแนวทางนี้มีข้อดีคือ ไม่ต้องเสียดอกเบี้ยเงินกู้ให้แก่สถาบันการเงิน แต่ต้องใช้ระยะเวลาประมาณ ๑๕ - ๑๖ เดือน จึงจะทยอยชำระเงินช่วยเหลือแก่ชาวไร่อ้อยได้ครบ อีกทั้ง ไม่สอดคล้องกับความประสงค์ของชาวไร่อ้อยที่ต้องการให้การช่วยเหลือภายในฤดูหีบนี้

จากการพิจารณาแหล่งรายได้ของกองทุนฯ ใน ๓ แนวทางเลือกข้างต้น คณะทำงานฯ มีความเห็นว่า โดยที่สถานะของกองทุนฯ ในปัจจุบัน มีรายได้ไม่เพียงพอ สำหรับนำมาช่วยเหลือชาวไร่อ้อยในฤดูการผลิตปี ๒๕๕๕/๒๕๕๖ เพื่อให้ได้รับค่าอ้อยในระดับที่คุ้มต้นทุนการผลิต และมีเงินทุนในการเพาะปลูกและบำรุงรักษาอ้อยในฤดูการผลิตต่อไป อีกทั้ง เพื่อสร้างความมั่นคงในอาชีพการปลูกอ้อยของชาวไร่อ้อย อันเป็นการรักษาเสถียรภาพและสร้างความยั่งยืนของอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย ซึ่งจะเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศโดยรวม จึงเห็นควรเสนอแนวทางเลือกที่ ๒ ให้ ก่อน. พิจารณานำเสนอกระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติให้กองทุนฯ กู้เงินจาก ธ.ก.ส. เพื่อนำมาช่วยเหลือเพิ่มค่าอ้อยให้แก่ ชาวไร่อ้อยในทุกตันอ้อยที่ส่งเข้าหีบในฤดูการผลิตปี ๒๕๕๕/๒๕๕๖ และให้คงการเก็บเงินจากการจำหน่ายน้ำตาลทราย โคเวตา ก. กิโลกรัมละ ๕ บาท เป็นรายได้ของกองทุนฯ ได้ต่อไปอีก สำหรับนำไปใช้ในการรักษาเสถียรภาพราคาอ้อย ตามนัยมาตรา ๒๓(๒) แห่งพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗

๑.๓.๒ อัตราเงินช่วยเหลือเพิ่มค่าอ้อย

คณะทำงานฯ มีความเห็นว่า ต้นทุนการผลิตอ้อยที่คณะกรรมการอ้อยกำหนดเป็นต้นทุนเฉลี่ยต่อตันอ้อย โดยพิจารณาตามหลักเกณฑ์และดำเนินการตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด โดยเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย และเนื่องจากราคาอ้อยขึ้นต้นที่ ก่อน. กำหนดยังต่ำกว่าต้นทุนการผลิตอ้อย จึงเห็นควรนำเสนอ ก่อน. พิจารณาให้ความช่วยเหลือเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของชาวไร่อ้อย โดยกำหนดอัตราเงินเพิ่มค่าอ้อยใน ๓ แนวทางเลือก ดังนี้

แนวทางเลือกที่ ๑ : ช่วยเหลือเพิ่มค่าอ้อยเพื่อให้ชาวไร่อ้อยได้รับในระดับที่คุ้มต้นทุนการผลิตที่ตันละ ๑,๑๙๖.๓๑ บาท โดยกำหนดอัตราเงินค่าอ้อยส่วนเพิ่มจากราคาอ้อยที่สะท้อนระดับความหวานที่คาดว่าจะได้รับจริง ซึ่งจากการประเมินคุณภาพอ้อย ฤดูการผลิตปี ๒๕๕๕/๒๕๕๖ โดยเปรียบเทียบกับฤดูการผลิตที่ผ่านมาในเชิงสถิติ มีแนวโน้มว่า ค่าความหวานอ้อยเฉลี่ยจะอยู่ที่ประมาณ ๑๑.๕๐ ซี.ซี.เอส. ต่ำกว่าที่ประมาณการไว้ที่ ๑๑.๘๓ ซี.ซี.เอส. เนื่องจากผลกระทบจากภัยแล้ง เป็นผลให้ชาวไร่อ้อยจะได้ราคาอ้อยเฉลี่ยที่ ๑,๐๓๕.๕๐ บาทต่อตัน

- ราคาอ้อย ๑ ตัน ที่ค่าความหวาน ๑๐ ซี.ซี.เอส. อยู่ที่ตันละ ๙๕๐.๐๐ บาท อัตราขึ้น/ลงของราคาอ้อยที่ ๕๗.๐๐ บาทต่อ ๑ หน่วย ซี.ซี.เอส.

- ราคาอ้อย ๑ ตัน ที่ค่าความหวาน ๑๑.๕๐ ซี.ซี.เอส. จะอยู่ที่ตันละ ๑,๐๓๕.๕๐ บาท ยังต่ำกว่าต้นทุนการผลิตอ้อยที่คณะกรรมการอ้อยกำหนดที่ตันละ ๑๖๐.๘๑ บาท (๑,๑๙๖.๓๑-๑,๐๓๕.๕๐) หากให้ความช่วยเหลือเพิ่มค่าอ้อยให้ชาวไร่อ้อยได้รับในระดับที่คุ้มต้นทุนในอัตราตันละ ๑๖๐.๘๑ บาท จะต้องใช้วงเงินทั้งสิ้น $๑๖๐.๘๑ \times ๙๔.๖๔ = ๑๕,๒๑๙.๐๖$ ล้านบาท จากปริมาณการผลิตอ้อยที่ ๙๔.๖๔ ล้านตัน การดำเนินการตามแนวทางนี้จะสะท้อนรายได้ที่ชาวไร่อ้อยควรจะได้รับตามค่าความหวานอ้อยจริง และกองทุนฯ สามารถชำระหนี้ได้เสร็จภายใน ๑ ปี แต่คณะทำงานผู้แทนชาวไร่อ้อยเห็นว่า ค่าเฉลี่ยความหวานอ้อยน่าจะต่ำกว่า ๑๑.๕๐ ซี.ซี.เอส. ซึ่งถ้าอยู่ในระดับที่ ๑๑.๔๐ ซี.ซี.เอส. จะต้องใช้เงินช่วยเหลือเพิ่มค่าอ้อยที่ ๑๖๖.๕๑ บาท ต่อตัน รวมวงเงินที่จะต้องใช้งบประมาณ $๑๖๖.๕๑ \times ๙๔.๖๔ = ๑๕,๗๕๘.๕๑$ ล้านบาท

แนวทางเลือกที่ ๒ : เพิ่มค่าอ้อยโดยพิจารณาจากประมาณการรายได้ของกองทุนฯ ที่คาดว่าจะได้รับในรอบ ๑ ปี ซึ่งอยู่ที่ประมาณ ๑๕,๐๗๙.๒๕๕ ล้านบาท

- รายได้จากส่วนต่าง VAT	๑,๘๒๐.๗๗๔ ล้านบาท
- รายได้ที่จัดเก็บจากการจำหน่ายน้ำตาลทราย โควตา ก. (กิโกรัมละ ๕ บาท)	๑๒,๔๐๘.๕๘๓ ล้านบาท
- เงินค่ารักษาเสถียรภาพฯ	๘๔๙.๘๙๘ ล้านบาท
รวม	๑๕,๐๗๙.๒๕๕ ล้านบาท

- หากให้ความช่วยเหลือในวงเงินตามประมาณการรายได้ของกองทุนฯ ข้างต้น ชาวไร่อ้อยจะได้รับเงินเพิ่มค่าอ้อยที่ตันละ $๑๕,๐๗๙.๒๕๕ / ๙๔.๖๔ = ๑๕๙.๓๓๔$ บาท และกองทุนฯ สามารถที่จะชำระหนี้ได้ตามรายได้ที่จะได้รับในระยะ ๑ ปี ไม่เป็นภาระหนี้สินในระยะยาว

แนวทางเลือกที่ ๓ : ชาวไร่อ้อยร้องขอให้ช่วยเหลือเพิ่มค่าอ้อยอีกตันละ ๒๕๐.๐๐ บาท โดยอิงค่าความหวานที่ ๑๐ ซี.ซี.เอส. ทั้งนี้ เนื่องจากฤดูการผลิตปี ๒๕๕๕/๒๕๕๖ ชาวไร่อ้อยประสบปัญหาภัยแล้งอย่างรุนแรง ส่งผลให้ผลผลิตตกต่ำอย่างมาก ซึ่งหากให้ความช่วยเหลือตามแนวทางนี้ จะต้องใช้วงเงินช่วยเหลือประมาณ ๒๓,๖๖๐.๐๐ ล้านบาท

จากการพิจารณาอัตราเงินช่วยเหลือเพิ่มค่าอ้อยตามแนวทางเลือกทั้ง ๓ ข้างต้น คณะทำงานฯ มีความเห็นว่า หากกำหนดอัตราเงินช่วยเหลืออยู่ในระดับสูง จะทำให้กองทุนฯ มีภาระหนี้เกินกว่ารายได้ที่จะได้รับ และมีภาระหนี้ในระยะยาวมากขึ้น อีกทั้งจะส่งผลกระทบต่อการทำงานที่ของกองทุนฯ ในการรักษาเสถียรภาพของระบบอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายตามที่กฎหมายกำหนด หรือหากจำเป็นต้องจัดหาแหล่งรายได้ให้กองทุนฯ เพื่อนำมาช่วยเหลือเพิ่มเติม โดยมีให้กองทุนฯ มีภาระหนี้สินเพิ่มขึ้น อาจดำเนินการในแนวทางเลือกดังนี้

- รัฐบาลจัดหาเงินส่วนเพิ่มที่เหลือเพื่อนำมาช่วยเหลือชาวไร่อ้อย
- ปรับเพิ่มราคาน้ำตาลทรายในประเทศอีก เพื่อเป็นรายได้ของกองทุนฯ สำหรับนำมาช่วยเหลือเพิ่มเติม ซึ่งวิธีนี้จะส่งผลกระทบต่อผู้บริโภค รวมทั้งอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่ใช้น้ำตาลเป็นวัตถุดิบ

อนึ่ง ในอดีตที่ผ่านมา กองทุนฯ มีการกู้เงินจาก ธ.ก.ส. เพื่อนำมาช่วยเหลือชาวไร่อ้อย ตั้งแต่ฤดูการผลิตปี ๒๕๔๑/๒๕๔๒-๒๕๕๔/๒๕๕๕ รวมจำนวน ๙ ครั้ง เป็นเงินจำนวน ๕๙,๒๒๖.๘๓ ล้านบาท (สิ่งที่ส่งมาด้วย ๒) โดยกองทุนฯ เริ่มมีการจัดเก็บเงินจากการจำหน่ายน้ำตาลทราย โควตา ก. ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๑ เพื่อเป็นรายได้ของกองทุนฯ นำไปชำระหนี้เงินกู้จากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) ที่นำมาเพิ่มค่าอ้อย นับตั้งแต่ฤดูการผลิตปี ๒๕๕๐/๒๕๕๑ เป็นต้นมา ซึ่งในขณะนี้ กองทุนฯ มีภาระหนี้ ธ.ก.ส. คงเหลืออยู่ทั้งสิ้น ๑๘๗.๕๓ ล้านบาท และจะชำระหนี้ได้เสร็จสิ้นในเดือนมีนาคม ๒๕๕๖

๑.๔ ก่อน. และคณะกรรมการบริหารกองทุน ซึ่งประกอบด้วย ผู้แทนฝ่ายราชการ ชาวไร่อ้อย และโรงงานน้ำตาล จึงได้มีการประชุมร่วมกัน เพื่อพิจารณาประเด็นทางเลือกในการจัดหาแหล่งรายได้ของ กองทุนฯ และอัตราเงินช่วยเหลือเพิ่มค่าอ้อย ในฤดูกาลผลิตปี ๒๕๕๕/๒๕๕๖ ตามที่คณะทำงานฯ เสนอ จำนวน ๒ ครั้ง (ครั้งที่ ๓/๒๕๕๖ และครั้งที่ ๔/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๑ และ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๖ ตามลำดับ) ซึ่งที่ประชุม มีความเห็น (สิ่งที่ส่งมาด้วย ๓) ดังนี้

ผู้แทนฝ่ายราชการ มีความเห็นว่า ในหลักการการพิจารณากำหนดต้นทุนการผลิตพืชชนิด อื่นๆ เช่น ข้าว ข้าวโพด และมันสำปะหลัง เป็นการคำนวณต้นทุนเฉลี่ยต่อตัน หรือต่อไร่ และการกำหนดต้นทุน อ้อยที่คณะกรรมการอ้อยกำหนด ก็เป็นต้นทุนเฉลี่ยต่อตัน มิได้กำหนดว่าเป็นต้นทุนการผลิตอ้อยที่ค่าความหวาน ๑๐ ซี.ซี.เอส. แต่อย่างไรก็ดี ส่วนแนวทางการให้ความช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของชาวไร่อ้อยฤดู การผลิตปี ๒๕๕๕/๒๕๕๖ ที่คณะทำงานฯ ซึ่งประกอบด้วย ผู้แทนส่วนราชการ ผู้แทนชาวไร่อ้อย และผู้แทนโรงงาน น้ำตาลได้เสนอเป็นทางเลือกที่ ๑ โดยกำหนดอัตราเงินช่วยเหลือเพิ่มค่าอ้อยที่ตันละ ๑๖๐.๘๑ บาท นั้น เป็น อัตราเงินส่วนเพิ่มจากส่วนต่างระหว่างต้นทุนการผลิตอ้อย และรายได้ที่ชาวไร่อ้อยควรจะได้รับจริงตามราคาอ้อย ที่ค่าความหวานเฉลี่ย ๑๑.๕๐ ซี.ซี.เอส. ซึ่งได้พิจารณาตามหลักการและเหตุผล มีที่มาที่สามารถชี้แจงได้ อีกทั้ง เมื่อพิจารณารายได้ของกองทุนฯ ในปัจจุบัน ที่จะนำมาชำระหนี้แล้ว กองทุนฯ สามารถที่จะบริหารจัดการได้ ภายในระยะเวลา ๑ ปี โดยไม่เป็นภาระในระยะยาวนานเกินไป และก่อให้เกิดผลกระทบต่อการทำหน้าที่ของ กองทุนฯ ในการรักษาเสถียรภาพของอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายในอนาคต ซึ่งทุกฝ่ายต่างต้องการให้กองทุนฯ มีความเข้มแข็ง และมีเงินรายได้ในการพัฒนาประสิทธิภาพของอุตสาหกรรมนี้ให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ในระยะยาว ดังนั้น แนวทางเลือกที่ ๑ ที่กำหนดเงินช่วยเหลือเพิ่มค่าอ้อยในอัตราตันละ ๑๖๐.๐๐ บาท จึงเป็น แนวทางที่เหมาะสม

ผู้แทนชาวไร่อ้อย ไม่เห็นด้วยกับแนวทางที่คณะทำงานดังกล่าวเสนอ ให้ใช้ค่าความหวานเฉลี่ย มากำหนดอัตราเงินเพิ่มค่าอ้อย เนื่องจากค่าความหวานอ้อยในแต่ละหน่วย เป็นต้นทุนของชาวไร่อ้อยในการ ปลูกและบำรุงรักษาอ้อย เพื่อให้มีค่าความหวานและผลผลิตเพิ่มขึ้น และโดยที่ในฤดูกาลผลิตนี้ ได้เกิดปัญหา ภัยแล้งอย่างรุนแรง ส่งผลให้คุณภาพและผลผลิตอ้อยตกต่ำลงอย่างมาก ขณะที่ปัจจัยการผลิตต่างๆ มีราคาสูงขึ้น เช่น ค่าแรงงาน ค่าพลังงาน ปุ๋ย ยาปราบแมลงและศัตรูอ้อย เป็นต้น ทำให้ชาวไร่อ้อยมีต้นทุนอ้อยเพิ่มขึ้น ดังนั้น เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของชาวไร่อ้อยให้สามารถดำรงชีพและประกอบอาชีพการปลูกอ้อยต่อไปได้อย่างมั่นคง จึงขอให้ช่วยเหลือตามแนวทางเลือกที่ ๓ ที่กำหนดเงินช่วยเหลือเพิ่มค่าอ้อยในอัตราตันละ ๒๕๐.๐๐ บาท จากราคาอ้อย ที่ตันละ ๔๕๐.๐๐ บาท ณ ค่าความหวาน ๑๐ ซี.ซี.เอส. เพื่อให้ได้รับค่าอ้อยในระดับคุ้มต้นทุนที่ตันละ ๑,๒๐๐.๐๐ บาท ส่วนการกู้เงิน ธ.ก.ส. มาเพิ่มค่าอ้อย โดยใช้เงินรายได้ที่จัดเก็บจากการจำหน่ายน้ำตาลทราย โคเวตา ก. กิโลกรัมละ ๕ บาท เป็นรายได้ของกองทุนฯ เพื่อนำไปชำระหนี้หนี้้น รัฐบาลก็ได้ใช้งบประมาณแผ่นดินมาใช้ เพื่อการนี้เช่นเดียวกับพืชชนิดอื่นๆ และไม่ควรจำกัดว่า กองทุนฯ จะต้องชำระหนี้ภายใน ๑ ปี โดยสามารถขยาย ระยะเวลาได้ ซึ่งในอดีต กองทุนฯ ก็สามารถบริหารจัดการได้ ทั้งนี้ ชาวไร่อ้อยได้เสนอเหตุผลประกอบ การพิจารณาว่า เนื่องจากสภาพดินฟ้าอากาศที่แปรปรวนส่งผลให้อ้อยที่เข้าหีบในช่วงต้นฤดูหีบมีค่าความหวาน ลดลง และภาวะภัยแล้งส่งผลให้ผลผลิตต่อไร่ลดลง นอกจากนี้ ยังประสบปัญหาค่าแรงงานที่ปรับเพิ่มขึ้น ราคา น้ำตาลตลาดโลกที่ปรับตัวลดลง ทำให้คาดว่า ชาวไร่อ้อยจะไม่ได้รับเงินเพิ่มจากราคาอ้อยขั้นสุดท้าย ฤดูกาลผลิต ปี ๒๕๕๕/๒๕๕๖ และขาดเงินหมุนเวียน เพื่อนำไปปลูกอ้อยของฤดูกาลผลิตใหม่

/ผู้แทนฝ่ายโรงงาน...

ผู้แทนฝ่ายโรงงานน้ำตาล มีความเห็นว่า เนื่องจากในฤดูการผลิตนี้ เกิดสภาพอากาศแห้งแล้งอย่างมาก ส่งผลให้คุณภาพอ้อยและผลผลิตอ้อยต่อไร่ตกต่ำลงอย่างมาก เมื่อเปรียบเทียบกับฤดูการผลิตก่อนหน้า ทำให้มีต้นทุนการผลิตสูง อย่างไรก็ตาม ไร่จะทราบผลกระทบจากภัยแล้งที่ชัดเจนเมื่อปิดหีบอ้อยแล้ว ทั้งนี้ฝ่ายโรงงานเห็นด้วยที่จะให้การช่วยเหลือชาวไร่อ้อยเพื่อให้ได้รับค่าอ้อยในระดับที่คุ้มต้นทุน และมีผลตอบแทนตามสมควร เช่นเดียวกับเกษตรกรผู้ปลูกพืชชนิดอื่นๆ ที่ภาครัฐให้ความช่วยเหลือ

กอน. และคณะกรรมการบริหารกองทุน ได้พิจารณาข้อมูลข้อเท็จจริง หลักการและเหตุผลตามที่คณะทำงานพิจารณาแนวทางการให้ความช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของชาวไร่อ้อย ฤดูการผลิตปี ๒๕๕๕/๒๕๕๖ รวมทั้งข้อคิดเห็นของผู้แทนแต่ละฝ่าย และการดำเนินการมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ที่ให้กระทรวงอุตสาหกรรมเร่งรัดการพิจารณาแนวทางการให้ความช่วยเหลือชาวไร่อ้อยให้ได้รับค่าอ้อยที่คุ้มต้นทุนการผลิต เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของชาวไร่อ้อย จึงมีมติเห็นควรนำเสนอกระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อพิจารณานำเสนอต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณา ดังนี้

- ผู้แทนฝ่ายราชการเห็นควรให้ความช่วยเหลือเพิ่มค่าอ้อยให้ชาวไร่อ้อยในอัตราตันอ้อยละ ๑๖๐.๐๐ บาท ผู้แทนฝ่ายชาวไร่อ้อยเห็นควรให้ความช่วยเหลือเพิ่มค่าอ้อยให้ชาวไร่อ้อยในอัตราตันอ้อยละ ๒๕๐.๐๐ บาท และผู้แทนฝ่ายโรงงานน้ำตาลเห็นด้วยที่จะให้การช่วยเหลือชาวไร่อ้อยเพื่อให้ได้รับค่าอ้อยในระดับที่คุ้มต้นทุน และมีผลตอบแทนตามสมควร ดังนั้น เพื่อให้กองทุนฯ มีภาระหนี้เกินกว่ารายได้ที่จะได้รับ และมีภาระหนี้ในระยะยาวมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการทำหน้าที่ของกองทุนฯ ในการรักษาเสถียรภาพของระบบอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายตามที่กฎหมายกำหนด ที่ประชุมจึงมีมติเห็นควรช่วยเหลือเพิ่มค่าอ้อยให้ชาวไร่อ้อยในอัตราตันอ้อยละ ๑๖๐.๐๐ บาท เพื่อให้คุ้มต้นทุนการผลิต ด้วยวิธีการกู้เงิน โดยให้กองทุนฯ กู้เงินจาก ธ.ก.ส. มาใช้เพื่อการนี้ และคงการเก็บเงินจากการจำหน่ายน้ำตาลทราย โควตา ก. กิโลกรัมละ ๕ บาท เป็นรายได้ของกองทุนฯ เพื่อนำไปชำระหนี้เงินกู้ที่นำมาเพิ่มค่าอ้อยในครั้งนี้ ทั้งนี้ ขอให้ กอน. นำเสนอข้อเรียกร้องของชาวไร่อ้อยด้วย

๒. เหตุผลและความจำเป็นที่ต้องเสนอเรื่อง

การให้กองทุนฯ กู้เงินจาก ธ.ก.ส. เพื่อนำมาช่วยเหลือเพิ่มค่าอ้อยให้แก่ชาวไร่อ้อยตามที่ กอน. เสนอ เป็นการดำเนินการตามนโยบายมาตรา ๒๗(๖) แห่งพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งต้องขออนุมัติคณะรัฐมนตรี ประกอบกับการให้คงการปรับขึ้นราคาน้ำตาลทรายภายในประเทศ เป็นเรื่องที่ต้องเสนอขอทบทวนมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

๓. ความเร่งด่วนของเรื่อง

คณะรัฐมนตรีในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ มีมติให้กระทรวงอุตสาหกรรมเร่งรัดการพิจารณาแนวทางการให้ความช่วยเหลือชาวไร่อ้อยให้ได้รับค่าอ้อยที่คุ้มต้นทุนการผลิต เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของชาวไร่อ้อย และในขณะนี้อยู่ในช่วงการเปิดหีบอ้อย ฤดูการผลิตปี ๒๕๕๕/๒๕๕๖ ชาวไร่อ้อยจำเป็นต้องมีเงินทุนเพื่อใช้ในการเก็บเกี่ยว การขนส่งอ้อย การเพาะปลูกและบำรุงรักษาอ้อยของฤดูการผลิตต่อไป

๔. ข้อยกหมาย

พระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗ มาตรา ๒๓(๒) และมาตรา ๒๗(๖) ได้บัญญัติเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งและแหล่งรายได้ของกองทุนฯ ไว้ (สิ่งที่ส่งมาด้วย ๔) ดังนี้

มาตรา ๒๓ “ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งเรียกว่า กองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย โดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้...(๒) รักษาเสถียรภาพของอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย เพื่อผลประโยชน์ของชาวไร่อ้อยและโรงงาน และเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ...”

มาตรา ๒๗ “กองทุนประกอบด้วย...(๖) เงินกู้โดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรี...”

๕. ข้อคิดเห็นของกระทรวงอุตสาหกรรม

กระทรวงอุตสาหกรรมพิจารณาแล้วมีข้อคิดเห็น ดังนี้

๕.๑ การให้ความช่วยเหลือเพิ่มค่าอ้อยในอัตราตันละ ๑๖๐.๐๐ บาท ตามมติ กอน. เพื่อให้ชาวไร่อ้อยได้รับค่าอ้อยในระดับที่คุ้มต้นทุนการผลิต ด้วยวิธีการกู้เงิน โดยให้กองทุนฯ กู้เงินจาก ธ.ก.ส. โดยอนุมัติของคณะกรรมการฯ ตามนัยมาตรา ๒๗(๖) แห่งพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗ เป็นการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งกองทุนฯ ในการรักษาเสถียรภาพของอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย ตามมาตรา ๒๓(๒) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว

๕.๒ การจัดหาแหล่งรายได้ของกองทุนฯ เพื่อนำมาช่วยเหลือเพิ่มค่าอ้อยให้คุ้มต้นทุนการผลิตในอัตราตันอ้อยละ ๑๖๐.๐๐ บาท ตามที่ กอน. เสนอ เห็นควรให้กองทุนฯ กู้เงินจาก ธ.ก.ส. โดยอนุมัติของคณะกรรมการฯ เพื่อนำมาเพิ่มค่าอ้อยให้ชาวไร่อ้อยที่มีสิทธิ์ในทุกตันอ้อยที่ส่งเข้าหีบในโรงงานน้ำตาลทราย การผลิตปี ๒๕๕๕/๒๕๕๖ จากปริมาณผลผลิตอ้อยเบื้องต้นที่ ๙๔.๖๔ ล้านตัน จำเป็นต้องใช้วงเงินช่วยเหลือทั้งสิ้นประมาณ ๑๕,๑๔๒.๔๐ ล้านบาท (ไม่รวมดอกเบี้ย) หรือจำนวนเงินที่จะต้องจ่ายตามปริมาณอ้อยเข้าหีบจริง การผลิตปี ๒๕๕๕/๒๕๕๖ โดยให้คงการจัดเก็บเงินจากการจำหน่ายน้ำตาลทราย โควตา ก. กิโลกรัมละ ๕ บาท เป็นรายได้ของกองทุนฯ เพื่อนำไปชำระหนี้เงินกู้ ธ.ก.ส. ที่นำมาเพิ่มค่าอ้อย เฉพาะการผลิตปี ๒๕๕๕/๒๕๕๖ เท่านั้น และเมื่อหมดความจำเป็นแล้ว ให้นำเสนอคณะกรรมการพิจารณายกเลิกการปรับขึ้นราคาน้ำตาลทรายดังกล่าวต่อไป

๕.๓ เพื่อให้การดำเนินการช่วยเหลือเกษตรกรชาวไร่อ้อยเป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลอย่างแท้จริง เห็นควรมอบหมายให้กระทรวงอุตสาหกรรม ควบคุม ตรวจสอบ กำกับดูแล การจ่ายเงินช่วยเหลือชาวไร่อ้อยให้ถึงมือชาวไร่อ้อยที่มีสิทธิ์ให้ถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์ โดยมีการบันทึกบัญชีให้เกษตรกรชาวไร่อ้อยเป็นลูกหนี้ของกองทุนฯ จากการที่กองทุนฯ ได้ไปกู้เงินจาก ธ.ก.ส. เพื่อนำมาช่วยเหลือเพิ่มค่าอ้อย และให้มีข้อมูลลูกหนี้แยกเป็นรายให้ชัดเจน อีกทั้ง การจัดระบบควบคุม ตรวจสอบ และกำกับดูแล ให้มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมดำเนินการด้วย

๕.๔ ในประเด็นที่ สสช. เสนอให้ทบทุนโครงสร้างการคำนวณต้นทุนการผลิตอ้อยให้เป็นไปตามหลักวิชาการ มีความเหมาะสม สะท้อนถึงต้นทุนที่แท้จริง และเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย นั้น กระทรวงอุตสาหกรรม เห็นควรให้มีการทบทุนการคำนวณต้นทุนการผลิตอ้อยเสียใหม่ โดยเชิญส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้องมาร่วมดำเนินการเพิ่มเติม ประกอบด้วย สำนักงานประมาณ กรมบัญชีกลาง และ สสช.

๖. ข้อเสนอเพื่อคณะกรรมการพิจารณา

กระทรวงอุตสาหกรรมขอเสนอคณะกรรมการฯ เพื่อพิจารณา ตามที่ กอน. เสนอ ดังนี้

๖.๑ ให้ความเห็นชอบการให้ความช่วยเหลือเพิ่มค่าอ้อยในอัตราตันละ ๑๖๐.๐๐ บาท ตามมติ กอน. เพื่อให้ชาวไร่อ้อยได้รับค่าอ้อยในระดับที่คุ้มต้นทุนการผลิต ด้วยวิธีการกู้เงิน โดยให้กองทุนฯ อ้อยและน้ำตาลทราย กู้เงินจาก ธ.ก.ส.

๖.๒ อนุมัติให้กองทุนฯ กู้เงิน (Straight loan) จากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) ตามนัยมาตรา ๒๗(๖) แห่งพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗ ในอัตราดอกเบี้ยผ่อนปรน เพื่อนำมาช่วยเหลือเพิ่มค่าอ้อยในฤดูการผลิตปี ๒๕๕๕/๒๕๕๖ ในอัตราตันอ้อยละ ๑๖๐.๐๐ บาท โดยให้จ่ายตรงให้กับชาวไร่อ้อยในทุกตันอ้อยที่ส่งเข้าหีบในโรงงานน้ำตาลทราย ในฤดูการผลิตปี ๒๕๕๕/๒๕๕๖ จากผลผลิตอ้อยเบื้องต้นที่ ๙๔.๖๔ ล้านตัน รวมเป็นจำนวนเงินประมาณ ๑๕,๑๔๒.๔๐ ล้านบาท (ไม่รวมดอกเบี้ย) หรือจำนวนเงินที่จะต้องจ่ายตามปริมาณอ้อยเข้าหีบจริงการผลิตปี ๒๕๕๕/๒๕๕๖ ตามแผนชำระหนี้ของกองทุนฯ ใช้ระยะเวลาประมาณ ๑๔ เดือน (สิ่งที่ส่งมาด้วย ๕) โดยให้กระทรวงอุตสาหกรรมควบคุม ตรวจสอบ กำกับดูแล การจ่ายเงินช่วยเหลือชาวไร่อ้อยให้ถึงมือชาวไร่อ้อยที่มีสิทธิ์ให้ถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์ มีการบันทึกบัญชีให้เกษตรกรชาวไร่อ้อย

/เป็นลูกหนี้...

เป็นลูกหนี้ของกองทุนฯ และให้มีข้อมูลลูกหนี้แยกเป็นรายให้ชัดเจน อีกทั้ง จัดระบบควบคุม ตรวจสอบ และกำกับดูแล โดยมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมดำเนินการด้วย และรายงานให้คณะรัฐมนตรีทราบ

๖.๓ เห็นชอบให้คงการปรับขึ้นราคาน้ำตาลทรายภายในประเทศอีก กิโลกรัมละ ๕ บาท เพื่อนำไปเป็นรายได้ของกองทุนฯ สำหรับนำไปชำระหนี้ เฉพาะเงินกู้ที่นำมาช่วยเหลือเพิ่มค่าอ้อยในฤดูการผลิตปี ๒๕๕๕/๒๕๕๖ เท่านั้น และเมื่อหมดความจำเป็นแล้วให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณายกเลิกการปรับขึ้นราคาน้ำตาลทรายดังกล่าวต่อไป

๖.๔ รับทราบแนวทางการดำเนินการปรับโครงสร้างต้นทุนการผลิตอ้อย ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมเสนอในข้อ ๕.๔

๗. ผลกระทบ

หากคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบและอนุมัติการให้ความช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของชาวไร่อ้อย ตามที่ กอน. เสนอ แล้วจะมีผลกระทบในด้านต่างๆ ดังนี้

๗.๑ ผลกระทบทางกฎหมาย

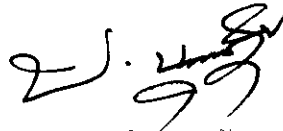
กองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายสามารถกู้เงินจาก ธ.ก.ส. เพื่อนำมาช่วยเหลือและบรรเทาความเดือดร้อนของชาวไร่อ้อยได้

๗.๒ ผลกระทบทางเศรษฐกิจ

ชาวไร่อ้อยได้รับเงินช่วยเหลือและมีรายได้คุ้มทุน และมีผลตอบแทนเพียงพอสำหรับนำไปใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนในการประกอบอาชีพและการดำรงชีพต่อไป ซึ่งจะก่อให้เกิดเงินหมุนเวียนต่อเนื่องในระบบเศรษฐกิจ อันจะส่งผลดีต่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศโดยรวม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาโดยด่วนด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายประเสริฐ บุญชัยสุข)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย

โทร. ๐ ๒๒๐๒ ๓๐๖๘

โทรสาร ๐ ๒๓๕๔ ๓๔๔๕

F-mail: ocsb0609@ocsb.go.th

“กระทรวงอุตสาหกรรม เป็นที่พึ่งของผู้ประกอบการและประชาชนอย่างแท้จริง”